

طیب‌هونتا

آبشار شوی، طبیعت بکر اما محروم از دیده شدن

را روشن می‌کند.

* با تشکر از بچه‌های گروه کوهنوردی زاگرس که در تهیه این مطلب ما را یاری رساندند.

بهترین زمان برای رفتن به آبشار شوی

به دلیل موقعیت جغرافیایی آبشار شوی، این منطقه در اوایل بهار و تابستان هوای سیار گرمی دارد اما در ارتفاعات و در پای آبشار هوا سیار خنک و سرد است. اما از آنجایی که چندین ساعت تا رسیدن طول مسیر: تا آبشار اول ۱۱ کیلومتر و تا آبشار سوم ۱۲ کیلومتر

نقطه آغاز: ایستگاه تلهزنگ (ارتفاع: ۴۸۴ متر)
نقطه پایان: آبشار سوم شوی (ارتفاع: ۸۱۷ متر)
ارتفاع پای آبشار اول (آبشار بزرگ): ۷۷۴ متر

یکی از بزرگترین و زیباترین آبشارهای ایران در میان رشته کوه زاگرس و در مرز استان‌های لرستان و بنابراین بهترین زمان برای رفتن به شوی همان ابتدای بهار و ایام خوزستان و در حوالی دهستان شوی از توابع شهرستان دزفول واقع است. این آبشار که خود نیز شوی نام دارد است. ضمن اینکه در این موقع از سال این منطقه سیار سریز دارد در دره‌ای بین کوه چهل‌ویک و سالن کوه قرار دارد. آبشار شوی که به قولی زیباترین آبشار ایران است و زیبا است.

با ظاهری زیبا و دلنشیں از غاری بیرون می‌جهد و از گردنه‌ای بلند به پایین سازیز می‌شود. در نزدیکی این آبشار که به «طاق شوی» نیز معروف است، آبشار بزرگ دیگری قرار دارد که از آن به عنوان آبشار روستای شوی (Shavi)

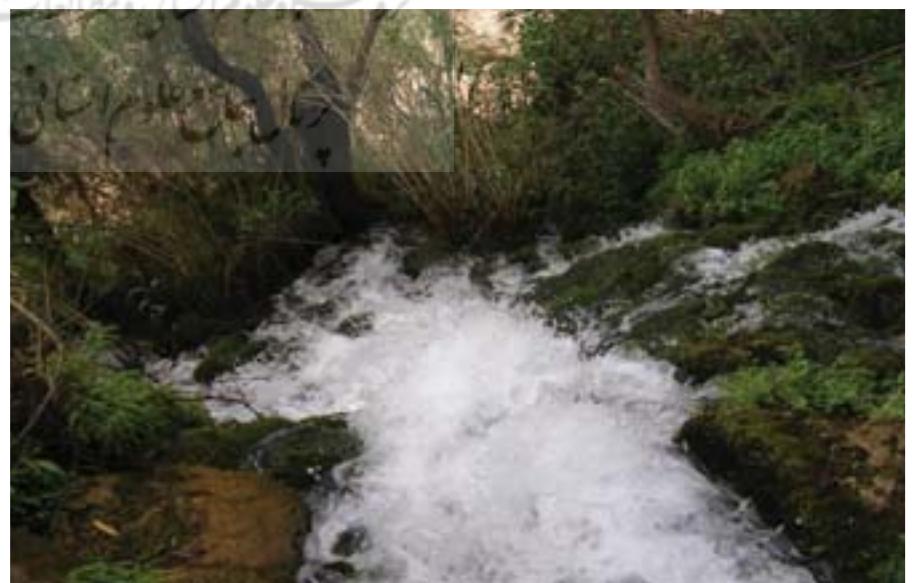
دوم شوی یاد می‌کنند و به دلیل عمق مناسب نسبت به آبشار اصلی و بخطربودن آن، جای مناسی برای شنا و تفریح به حساب می‌آید. این روستا در هشت کیلومتری ایستگاه و در مسیر آبشار قرار دارد. در سال‌های پیش روستای آبادی بود اما به دلیل محرومیت فوق العاده و تا چند صد متر مانده به آبشار هیچ خبری از آن نیست، اما درست بعد از عبور از یک پیچ در منطقه‌ای از جمله نداشتن راهی درست برای رفت‌وآمد، برق، آب بهداشتی و... کوهستانی با شبیه‌های تند و پرتگاه‌های فراوان به یکباره از پیچی عبور می‌کنند و آشماری فوق العاده سال به سال تهاش شکوه خود را به یکباره به نمایش می‌گذارند.

آن ساکن بودند و مدرسه این روستا نیز به همین دلیل تعطیل شده بوده و در شرق ایستگاه راه‌آهن تلهزنگ در اندیمشک-دزد واقع شده، دو مسیر است.

وجود دارد. مسیر اول از سمت منطقه سردشت دزفول و پیژول و مسیر دوم از طریق ایستگاه راه‌آهن تلهزنگ شهرستان اندیمشک و درست به همین دلیل است که گاهی از این آبشار در برخی منابع به اشتباہ به عنوان آبشار تلهزنگ یاد می‌شود.

دسترسی به تلهزنگ از طریق راه‌آهن محدود است و از تلهزنگ تا آبشار شوی را چهار تا پنج ساعت کوهپیمایی می‌توان پیمود. البته لازم به ذکر است که افراد محلی این کار را در یک ساعت و نیم‌الی دو ساعت انجام می‌دهند. در انتهای راه و در نزدیکی آبشار، مسیر از چند پرتگاه خطرانک می‌گذرد. انتهای برای عبور از این مناطق کابل‌هایی نصب شده است که به کمک آن‌ها می‌توان از این بخش‌ها گذشت. برای رفتن به آبشار شوی راه کم‌خطر دیگری نیز وجود دارد که مال رو است اما مسافت آن طولانی‌تر است. شاید یکی از دلایل عدمهای که باعث شده تا این آبشار بکر و دست‌نخورده باقی بماند سختی مسیر آن است زیرا این محل جاده اتومبیل‌رو ندارد و در ضمن تنها از طریق قطار یا جاده‌های کوهستانی شمال خوزستان باید به این منطقه رفت. طولانی بودن مسیر و پیاده‌روی یا پیمودن راه با قاطر، وجود پرتگاه‌های صخره‌ای در بخشی از مسیر نیز می‌تواند از دیگر دلایلی باشد که این منطقه همچنان بکر و پاکیزه و نسبتاً تمیز باقی مانده است.

قرار گرفتن آبشار در نزدیکی مرز استان خوزستان و لرستان باعث شده تا هر دو استان این منطقه جزو جاذبه‌های گردشگری خود بدانند اما موقعیت استقرار آن نسبت به دهستان شوی دزفول و نیز اشاره به محل این آبشار در جلد ششم از جغرافیای ایران، قرارگیری آن در استان خوزستان

عکس: مجید حیدری